

[Ministoren for kulturelle anliggender.]

for, at der skete en udvidelse, og over for de røster, der har hævet sig imod de udvidelser, der er foreslået, må det jo først og fremmest anføres, at det er en misforståelse at tro, at de beløb, der er afsat til nye formål, ellers ville være gået til de hidtidige formål. Jeg mener heller ikke, at man tjener hverken fondet eller kunstens interesser ved at opfatte fondet som en eksklusiv klub, som en sluttet medlemskreds, og hvor man ikke tillader, at nye medlemmer kommer indenfor. Det kan ikke være meningen, at man definerer skabende kunst så snævert, at man afviser enhver forbindelse med det nyttige. Det vil være en helt stor misforståelse at afvise den rolle, som arkitektur, kunsthåndværk og ingeniørkunst har spillet i verdenskunsthistorien. Jeg tror ikke, man ville komme godt af sted med at prøve på at afvise den sammenhæng, der er imellem disse områder og den kunstneriske udvikling.

Jeg tror altså, at man snævrer kunstbegrebet ind ved at angribe udvidelsen. Det afgørende er kvaliteten, og det er fremhævet meget stærkt i bemærkningerne, at det er dette kriterium, der lægges til grund for afgørelsen af, om støtte kan ydes eller ej.

Et andet væsentligt principielt problem, der har været fremme fra flere ordføreres side, er spørgsmålet om hædersgaver og de faste statsydelse. Jeg skal her kun sige, at der jo er en meget lang tradition for, at man yder støtte til kunstnere i form af hædersgaver og andre faste beløb på de årlige statsbudgetter. Når man omtalte disse ydelser i bemærkningerne til lovforslaget i 1964, var det jo, fordi man mente, at man måtte se på ydelsernes placering inden for den samlede støtte til kunstnerne. Men det er da klart, at vi, selv om der er en gammel tradition på disse områder, må se på, om der er ting, man kan rette på, og jeg er villig til at drøfte i udvalget, om der er muligheder her. Men jeg vil gerne sige om de finanslovsydelse, der er tale om, at de jo har en ganske betydelig virkning for den samlede kunstnerstand som et økonomisk sikkerhedsnet. Jeg tænker her især på de faste statsydelse, mindre på hædersgaverne, og det er under hensyn hertil — det er et svar til fru Merete Bjørn Hanssen — det er under hensyn til dette sikkerhedsnet, at der er stillet forslag om en forøgelse med 10 portioner, og her erindrer

jeg om den udvidelse af kredsen, der kan komme ind under ordningen, og som rimelig gør udvidelsen af portionantallet.

Fru Bodil Koch og også andre har været inde på udsmykningsopgaver. Jeg medgiver dem, der har talt om det, at de beløb, vi har afsat hertil, er for små; det har de været hele tiden. Beløbet på 1,5 mill., der nu foreslås forhøjet til godt og vel 2 mill., er jo et ringe beløb i forhold til det behov, der foreligger. Men måske bør vi interessere os for, hvordan vi kan påkalde en større interesse inden for de regioner, der nu dannes, amter og kommuner. Jeg tror ikke, det vil være muligt at komme op med disse beløb igennem denne lovgivning i et sådant omfang, at vi virkelig kan tale om, at vi på en måde, der blot nogenlunde rækker til, kan tilfredsstille de behov, der er. Men der er jo andre veje, man kan gå ude omkring, og jeg håber meget, at vi i amter og kommuner kan stimulere interessen for, at man bidrager til udsmykningsopgaverne, som man har dem i de forskellige områder.

Jeg er glad for den tilslutning, man har givet til decentraliseringstendensen. Jeg så gerne, at vi gik langt videre, men det samlede beløb, vi har til ydelse til kunstnerne, rækker altså ikke til. Når der ikke er mere end godt og vel 2 mill. kr., vil det ikke være rimeligt, at man nedsætter udvalg i de enkelte amter for at administrere hele dette forhold.

Hr. Lembourn var inde på spørgsmålet om kunstnernes stilling og holdning, og det er da et princip, som jeg synes vi bør kunne være enige om, at vi i så høj grad, som det er muligt, lægger vægten på værkerne, men jeg tror ikke, vi kan gøre det alene. Det er nok rigtigt, at kunstnerne helst vil have, at deres bøger og deres værker bliver efterspurgt, men det er jo ikke altid, det værdifulde værk bliver efterspurgt, og hvad så? Vi kan altså ikke opgive nogen af de kanaler, der bruges her. Jeg tror, vi skal have et samspil af dem, og med den fleksibilitet, der er åbnet adgang for, mener jeg, vi kan løse problemerne på en hensigtsmæssig måde. Om fleksibiliteten gælder det, at man inden for det enkelte område kan foretage rokeringer, og man kan endelig også gøre det på tværs af områderne.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til fru Else-Merete Ross, at kan vi finde en løsning, hvor vi kan lade et udvalg fungere også med